

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

سید هاشم سدید

18 اگست 2014

حاصل جنگ اخیر برای اسرائیل چه بود؟

تقریباً یک هفته از آغاز دومین آتش بس میان اسرائیل و فلسطین می گذرد. اوضاع در حال حاضر در هر دو طرف در مجموع آرام است. بمباران غزه تا شروع آتش بس موجود، به استثنای دو یا سه روز آتش بس اولی، با آخرین و پیچیده ترین مودل هواپیما های جنگنده و بم افکن، شلیک قطع ناشدنی هزاران راکت و استفاده از پیشرفته ترین تانگ ها و وسائل الکترونیک توسط ارتشیان اسرائیلی، قتل تقریباً 2000 فلسطینی، اعم از زن و مرد و طفل و پیر و جوان، بیشتر از ده هزار زخمی، 286000 آواره، تخریب هزاران ساختمان، به شمول مدارس و مساجد و بیمارستان ها و منازل مسکونی، با وحشت غیر قابل وصف ادامه داشت.

دوازده روز قبل، به تاریخ 04.08.2014، بنیامین نتانیا هو، نخست وزیر اسرائیل، به قول بی. بی. سی، علی رغم در خواست های مکرر رهبران سیاسی جهان برای آتش بس، گفته بود که عملیات نظامی در این باریکه را تا دست یافتن به "آرامش دراز مدت" ادامه خواهد داد.

آیا اسرائیل این آرامش دراز مدت را بعد از این همه کشتار و تخریب و خشونت و جنگ و بی اعتنائی به سیاستمداران و افکار عمومی جهان به دست آورده است؟ آیا اکنون، بعد از این همه کشتار و زخمی و خرابی انتظار قطع جنگ و خشونت و خصومت میان اسرائیل و فلسطین، حتی برای مدت کوتاهی، متصور خواهد بود؟ دشمنی فلسطینیان با اسرائیل و اسرائیل با فلسطینیان از هزاره ها وجود داشته و در شصت و هفت سال گذشته - از زمانی که اسرائیل در این منطقه در اثر نیرنگ یک تعداد کشورها به ابتکار بریتانیا به وجود آمد - به اوج خود رسیده است.

خاک های فلسطین هنوز هم در اشغال اسرائیل است. اصل و اساس دشمنی فلسطینی ها با اسرائیل، اشغال خاک های فلسطین توسط اسرائیل، هنوز هم بر جایش باقی است.

استقلال فلسطین هنوز از سوی اسرائیل به رسمیت شناخته نشده است. اصل خودگردانی (خودمختاری) با اصل استقلال یکی نیست. اصل خودگردانی استقلال به تمام معنی نیست؛ بلکه داشتن استقلال به طور محدود و در امور داخلی یک ملیت یا یک اقلیت قومی است.

فلسطین یک کشور نیمه مستقل است. به همین دلیل فلسطینیان در صدد آن هستند که استقلال کامل شان را به دست بیاورند. اصل مناقشه و مشاجره و جنگ، یعنی داشتن آزادی و استقلال، هنوز هم بر سر جایش باقی است. پس آرامش دراز مدت، با چنین وضعیتی فکر نکنم که، آنگونه که نتانیا هو آرزو نموده است، تا این که سرزمین فلسطینی ها به آن ها سپرده نشود و استقلال شان از طرف اسرائیل و حامیان آن به رسمیت شناخته نشود، هیچ گاهی به دست بیاید.

شصت و هفت سال است که میان فلسطینی ها و اسرائیل جنگ و خصومت و دشمنی وجود دارد. فلسطین، که هیچ کشوری به او کمک نمی کند و هیچ کشوری، نه اسلامی و نه غیراسلامی، از او حمایتی که او واقعاً بدان نیاز دارد نکرده است، با ده ها هزار کشته و زخمی، در حالی که جهان، به ویژه جهان متمدن و پابند اخلاق و حقوق

بشر، با سکوت شرم آور، یا با تأیید اعمال وحشیانه اسرائیل جنایت پیشه، به محرومیت این سرزمین نگاه می کند، هنوز هم زنده است و هنوز هم نفس می کشد. شنیده می شود که یکی دو کشور اسلامی برای این که حماس از جانب اسرائیل سرکوب شود، در خفاً حتی با اسرائیل همدست شده است.

این انتظار که فلسطینیان تسلیم زور شوند، فکر نکند هیچ گاهی برآورده شود. ملتی که شصت و هفت سال، هر سال چندین بار با چنین آزمون های وحشیانه و غم انگیز و آزاردهنده رو به روست، و در هر آزمونی صد ها و هزار ها قربانی می دهد، بدون شک مصمم است تا به قول فردوسی همه سر به سر تن به کشتن دهند، ولی کشور به دشمن ندهند.

سران اسرائیل و بسیاری از سیاستمداران جهان نیز این را به خوبی می دانند. تجربه شصت و هفت ساله این ها به خوبی این حقیقت را برای شان روشن ساخته است که رسیدن به آرمان به کرنش در آوردن فلسطینی ها خیال خام و توهمی بیش نیست. چندین هفته گلوله باران، راکت باران و بمباردمان بلاوقفه از زمین و هوا و دریا نتوانست فلسطینیان مصمم به مقاومت را با آن که همه نوار غزه با خاک یک سان شده است، به زانو درآورد.

نتانیا هو، همانگونه که قبلاً هم یاد شد، یک روز قبل از آتش بس اول اعلام کرد که "عملیات نظامی در این باریکه را تا دست یافتن به آرامش دراز مدت ادامه خواهد داد"، اما فردای این روز آتش بس را بدون قید و شرط پذیرفت! این کار وی را چه باید تعبیر کرد؟ شکست یا پیروزی؟

در هر حالتی من آن را یک شکست می خوانم؛ زیرا در قدم اول اسرائیل با وجود همه توان نظامی و اقتصادی و حمایت جهان قدرتمند، طوری که همه جهانیان شاهد هستند، نتوانسته است مقاومت مردم قهرمان فلسطین را، چه در این جنگ و چه در جنگ های گذشته، در هم بشکند.

در قدم دوم از لحاظ داشتن سازویرگ نظامی و حمایت جهان تأثیرگذار و ثروتمند از اسرائیل، اسرائیلیان و فلسطینیان را به هیچ وجه نمی توان در یک سطح قرار داد.

اسرائیلیان همه گونه امکانات جنگی، مالی/اقتصادی و حمایت بی دریغ کشورهای قدرتمند جهان را، به طور چشمگیر و نامحدود، در اختیار دارند؛ در حالی که فلسطینیان به حداقل امکانات مالی و نظامی و حمایت جهانی دسترسی ندارند و همواره تحت فشار هستند و در محاصره قرار دارند. با توجه به این فاکت ها انتظار این است که مقاومت فلسطینیان در برابر اسرائیلیان باید دهه ها قبل در هم می شکست؛ ولی واقعیت خلاف این امر است.

بناءً نتیجه ای که از تاریخ جنگ های میان این دو طرف باید گرفته شود، اینست که پیروزی در واقع همواره از آن فلسطینیان بوده است. برای این که هستی و وجود فلسطینی و تداوم و استمرار مقاومت شان در برابر فشار های نظامی/اقتصادی و سیاسی/دیپلماتیک اسرائیل و حامیان گردن کلفت و قلدر آن، برابر است با پیروزی فلسطینیان بر اسرائیلیان و حامیانش! خود اسرائیلیان هم این را می دانند. مدتی پیش یکی از اعضای پارلمان اسرائیل گفت که باید آن ها کمیته ای را تشکیل کنند تا شخص یا اشخاصی را که عامل شکست جنگ اخیر هستند مشخص بسازند.

اسرائیل تنها از یک راه می تواند، در صورتی که مقاومت فروکش نکند، به پیروزی کامل دست یابد و آن این که همانگونه که امریکاییان در حدود چهارصد سال قبل سرخ پوستان را یک سره قلع و قمع و نابود کردند، این ها هم تمام فلسطینی ها را به کلی نیست و نابود کنند؛ که این کار فکر نکند در جهان امروز ممکن باشد.

مسأله دیگر مخالفت افکار عامه جهان با برخورد تحقیرآمیز و جنایت بار اسرائیلیان با مردم فلسطین، به ویژه با مردمان غیرنظامی در نوار غزه است. به نمونه هائی از این مخالفت ها توجه کنید:

- "بیش از 100 تن از هنرمندان اسپانیائی شامل کارگردانان و فلم سازان مشهور، دادخواستی را علیه "نسل کشی فلسطینی ها" بر صفحه فیس بوکی امضاء کردند. آنها اسرائیل را به شدت محکوم کرده خواهان آتش بس فوری در غزه شدند. هنرمندان سرشناس سایر کشورها نیز خشم خود را از سکوت جامعه جهانی نسبت به کشتار اسرائیل در غزه ابراز داشته است." برگرفته از صفحه سازمان مجاهدین خلق ایران.

- دبیرکل سازمان ملل: "کشتار و ویرانی وسیع در غزه جهان را تکان داده و مایه شرمساری است." نقل از عصر قانون.

- عکس گویای زیر، یهودییان اسرائیلی را نشان می دهد که به رسم اعتراض به کشتار نظامیان اسرائیلی در غزه، در شهر تل آویو جمع شده اند. در پلاکارت نوشته شده است: "غزه را آزاد کنید."

- "جیمی کارتر، رئیس جمهوری اسبق امریکا، با انتشار مقاله ای مشترک با ماری رابینسون، رئیس جمهوری پیشین ایرلند، در مجله امنیتی ستراتیژیکی «فارین پلیسی» امریکا، جنایات اسرائیل در نوار غزه را محکوم کرد. کارتر وضعیت موجود در نوار غزه را یک فاجعه انسانی توصیف و تصریح کرده گفت اقدامات نظامی نیروهای اسرائیل در جنگ علیه غزه هرگز توجیه انسانی و قانونی ندارد. وی با اشاره به اینکه راکتها، بمبها و خمپاره های اسرائیل بخش گسترده ای از خانه ها، مدارس و بیمارستانها را ویران کرده است، تأکید کرد که حملات اسرائیل به نوار غزه، جنایات جنگی است. کارتر و رابینسون با بیان این که جنبش حماس تنها یک گروه نظامی نیست و یک قدرت سیاسی نیز محسوب می شود از امریکا و اتحادیه اروپا خواستند که این جنبش را به رسمیت شناخته و نام آن را از فهرست گروههای تروریستی حذف کنند." برگرفته از روزنامه مهر.

- بی بی سی: "رهبر سابق حزب لیبرال دموکرات بریتانیا حملات اسرائیل را 'احمقانه' خواند... آقای اشداون از عملیات نظامی اسرائیل علیه غزه با وجود داشتن "بهترین سیستم دفاع موشکی دنیا" به شدت انتقاد کرد. او گفت اسرائیل "حمایت و همدلی افکار عمومی جهان" را از دست داده است."

- دویچه ویله: "کناره گیری معاون وزیر خارجه بریتانیا در پیوند به منازعه غزه ... سعیده وارثی روز سه شنبه اعلام کرد که به دلیل سیاست حکومت بریتانیا در جانبداری از اسرائیل در منازعه غزه از مقامش کناره گیری می کند. او در توجیه این تصمیمش در صفحه تویتر نوشته است که نمی تواند بیش از این از سیاست حکومت بریتانیا در قبال غزه حمایت کند. خانم وارثی گفته است: «من با تأسف عمیق صبح امروز به نخست وزیر نامه نوشته و کناره گیری ام را ارائه کردم. نمی توانم بیش از این از سیاست حکومت در غزه حمایت کنم.".

- دویچه ویله: "اید ملیبند، رئیس حزب کارگر بریتانیا دیوید کامرون را به سکوت "غیرقابل درک" در برابر درد و رنج مردم ملکی در غزه متهم کرده است.

دویچه ویله: واشنگتن، سانتیاگو دی چیلی و پاریس اینبار شهرهائی اند که شاهد بزرگ ترین تظاهرات علیه اقدامات اسرائیل در غزه بودند. این تظاهرات با کلمات تند و خشن همراه بود، ولی بدون خشونت به پایان رسید."

- بی بی سی یا دویچه ویله: "در این حال لوران فابیوس، وزیر امور خارجه فرانسه با لحنی کم سابقه از عملکرد اسرائیل در غزه انتقاد کرده است. آقای فابیوس گفته که دوستی فرانسه و اسرائیل سابقه طولانی دارد و فرانسه برای اسرائیل حق دفاع از خود قائل است، اما اینها "قتل کودکان و کشتار غیرنظامیان را توجیه نمی کند". او گفت که حماس در قبال بحران غزه مسؤولیت زیادی دارد، اما در عین حال آن دسته از اقداماتی که اسرائیل مرتکب شده و سازمان ملل آنها را جنایت خوانده است، قابل توجیه نیست."

- "یک هالندی که به خاطر پناه دادن به یک کودک یهودی در جریان جنگ جهانی دوم از اسرائیل نشان افتخار گرفته بود، بعد از کشته شدن چند نفر از اقوام دورش در حملات اسرائیل به غزه مدالش را پس داد. هنک زانولی ۹۱ ساله در نامه‌ای به سفارت اسرائیل در لاهه اعلام کرد که بیش از این نمی‌تواند این مدال را برای خود نگه دارد." بی بی سی.

چه خوب بود، اگر این هالندی پیشتر از این، در جنگ های قبلی، طی شصت و هفت سال گذشته، هر زمانی که ساکن انسان ها، نه خویشان خودش کشته می شدند، مدالش را دو باره به اسرائیلیان مسترد می کرد.

- در خبر زیر، به زبان انگلیسی آمده است که یکی از رهبران برجسته یهودی در استرالیا به خاطر مخالفتش با آنچه اسرائیل در غزه مرتکب شده از وظیفه اش استعفاء داده است.

SYDNEY, Australia — Israel's showdown with Hamas in the Gaza Strip has claimed its first political casualty in Australia, following the resignation on Sunday of a senior Jewish leader from a high-profile government post that promotes racial harmony.

Vic Alhadeff, the chief executive of the New South Wales Jewish Board of Deputies, on Sunday announced he was stepping down as chairman of the N.S.W. Community Relations Commission, a part-time position.

در زیر عکس زنی حیران و متفکری که به روی خرابه های حاصل از حملات نظامی اسرائیل به نوار غزه نشسته است، نوشته شده که امریکا چه خواهد کرد، اگر تحت چنین حملات راکتی قرار بگیرد؟

What would U.S. do if under rocket attack?

و حال به اعترافات یکی، دو روزنامه اسرائیلی به شکست آن کشور در برابر فلسطینیان دقت کنید:

1

While soldiers who [operated in the Gaza Strip](#) had been trained to fight in tunnels, they had never been trained to search for and destroy them, though this turned out to be their primary mission, soldiers and commanders who served in the Strip said.

2

The organization will remain in But Hamas was not defeated, [Harel cautions](#) power in Gaza and the key partner in any future agreement. If the cease-fire leads to a lifting of the siege on the Gaza Strip, Hamas may consider the heavy price it has paid worthwhile.

تکه های انگلیسی بالا بخش بسیار کوچکی از متون کامل نوشته دو روزنامه نگاری است که ارتش اسرائیلی را به دلیل نداشتن دست آورد های پیش بینی شده در جنگ بیست و هشت روزه اخیر با حماس - از زمانی که این تبصره ها نوشته شده بودند - مورد انتقاد قرار داده به توانائی های حماس در این جنگ اعتراف نموده اند.

متن کامل را می توانید در روزنامه "HAARETZ" و "DEBKA"، تاریخ 6.5 یا 7 همین ماه مطالعه نمایید. روزنامه هارتس نوشته می کند که ... اما حماس شکست نخورد... اسرائیل ارتش بزرگی دارد، اما این ارتش باهوش نیست... ما ارتش بزرگی بوجود آورده ایم که باهوش نیست، ارتشی که بهترین جنگنده ها و تانک ها و وسائل الکترونیک پیشرفته دارد، اما عقل ندارد... عقلش را به حماس داده است... باوجود هنگفت بودن بودجه ارتش، تونل های حماس تخریب نشده اند... حماس با تعداد تونل ها، نوع و عمق آن ها ارتش ما را غافلگیر کرد... واقعاً دردآور است که حماس بدون سلاح دریائی، هوائی و تانک ها تنها با استفاده از عقل خود ارتش اسرائیل را شکست می دهد، درست است که حماس بمبی به وزن یک تن ندارد، اما تونل های هجومی و گروه های چریکی دارد... مسخره تر ادعای کسانی است که می گویند حماس ضربه سختی خورد و برای همین به آتش بس متوسل شد... چه زمانی در اسرائیل ابزار قدرت را خواهند آموخت و عقل خود را از صندوقچه بیرون خواهند آورد؟...

"تابناک" از قول پایگاه خبری - تحلیلی "دبکا" نوشته است: "...اگرچه مقامات اسرائیلی به دنبال وارونه نشان دادن شکست در غزه هستند، اما عقب نشینی از غزه به معنای پذیرش شروط گروه های فلسطینی است... نتانیاهو نخست وزیر و "موشه یعلون"، وزیر جنگ اسرائیل، به ویژه پس از اعلام موافقت آتش بس موقت و مذاکره برای طرح مصر و عقب نشینی ارتش از نوار غزه همچنان در حال فریب افکار عمومی هستند..."

آتش بس اول به این دلیل به شکست انجامید که حماس به شرایط مطرح شده در جلسه قاهره تن نداده و تمدید آتش بس را نپذیرفت. جنگ در غزه، پس از شکست نشست قاهره تا انفاز آتش بس دوم، از سر گرفته شد. دیده شود که این آتش بس تا کجا ادامه می یابد و اسرائیل و حماس تا چه وقت آرام می گیرند. پیش گوئی این پرسش کمی مشکل است. اما پیش گوئی این مطلب که جنگ میان اسرائیل و حماس باز هم - اگر نه فردا، شاید در یک زمانی در آینده ای نه چندان دور - آغاز و ادامه می یابد، قطعاً مشکل نیست.

من شخصاً، و در اصل و اساس، موضع گیری تند حماس را در بعضی موارد تأیید نمی کنم، ولی می خواهم همان سوآلی را که در زیر یکی از عکس های بالا عنوانی امریکا درج شده است، از همه با تعجب بپرسم که؛ اگر همین کار ناروا بر سر شما صورت می گرفت، شما چه عکس العملی نشان می دادید؟!

و می خواهم این نکته را هم اضافه کنم که همه کسانی که (سیاستمداران کشور های مطرح و قدرتمند جهان) توان از بین بردن جنگ و دشمنی دیرینه میان اسرائیل و فلسطین را دارند، و آن را از بین نمی برند و خاموشانه به این همه جنایات، به هر دلیلی که است، نگاه می کنند، یا آن را به طور صریح یا غیر صریح تأیید می کنند؛ از نظر من، در همه این جنایات، چه از این طرف صورت بگیرد و چه از آن طرف، شریک هستند!!

نگارنده را یقین بر اینست که تجربه این همه سال جنگ و مصیبت و رنج و مقاومت، فلسطینی ها را هم به این باور رسانیده است که، اگر حقوق و خواست آن ها هم در نظر گرفته شود، آن ها هم، مانند همه کشور های صلح دوست جهان، صلح را بر جنگ ترجیح بدهند!!

تنها یک حرکت انسانی از سوی قدرت های بزرگ لازم است؛ که آن هم به دلایلی آشکار، با تأسف و تأثر به عمل نمی آید!!

17.08.2014